

Кожна людина час від часу потребує зупинки у житті, задля зібрання й конденсації внутрішніх сил, осмислення прожитих подій і власної поведінки в них крізь призму Христового Євангелія. Тим більше у духовному житті, яке вимагає уваги, детального аналізу, пізнання Божої дії, самопізнання у Його благодаті власних гріховних порухів і їх терапії, щоб згодом ефективно й активно працювати там, де покликає, потребує й благословляє Свята Церква. Саме тому реколекції є необхідними та обов'язковими не лише для семінаристів у духовних закладах, але й для тих, котрі є безпосередніми кандидатами до прийняття Святого Таїнства Священства і в найближчому часі мають отримати свячення, а також для священників та всіх християн.

З 15-го по 17-те березня в стінах Дрогобицької Духовної Семінарії змінилася атмосфера.

Раптово зникла навчальна активність, на кілька днів припинились різноманітна харитативна діяльність та інші служіння, які провадять семінаристи. Здавалось, усе завмерло в умиротворюючій тиші й спокої, лиш час від часу до відвідувачів та гостей, які переступали семінарійний поріг, долинали молитовні піснеспіви із каплиці, де настоятелі разом із студентами служили богослужіння. А в поза молитовний час панівною була вищезгадана загальносемінарійна тиша. Що ж би воно могло таке бути?

Трьохденні тишу, мир, зосередження на молитовному читанні Святого Письма та богослужбових текстах привіз із собою в стіни нашої семінарії настоятель Крестопроісхожденського монастиря студійського уставу, що в Підкамені, єромонах Аліпій (Андрій Федун).

Його завжди раді бачити в стінах нашого духовного закладу, як випускника, колишнього префекта семінарії, доброго сповідника і духовного наставника. Семінаристи внутрішньо приготувались до наступних подій, зосереджуючись на тих духовних повчаннях і вправах, які запропонував єромонах Аліпій.

Першою духовною радістю була тема реколекційних наук та духовних вправ, яку запропонував єромонах Аліпій – Страсті Христові – і розважання над їх описами в євангелістів-синоптиків (Марка, Матея, Луки) й окремо – в євангеліста Івана. Адже страждання й смерть Господа містять духовну глибину, силу, нове життя і приклад, які черпаємо з них, вчитуючись і заглиблюючись у їх біблійно-богословський зміст. Саме до цього закликав наш реколектант під час 3-х спільних з усіма студентами зустрічей, а також під час індивідуальних духовних бесід із ними, пропонуючи все нові думки і тези на той чи інший епізод Христових терпінь. Такі духовні розважання доповнювались добовим колом богослужінь, які були їх органічним доповненням і продовженням.

Всі знаємо життєве правило: все добре швидко закінчується. У середу, 17-го березня 2010 року, подячним молебнем, заключною духовною наукою та подячним словом о. ректора Мирона Бендика завершилися дні віднови духовних сил та молитовних подвигів, ім'я яким – великопосні реколекції. Від імені настоятелів та студентів Дрогобицької Духовної Семінарії складаємо щиру подяку отцю-реколектанту – ієромонаху Аліпію – за дні спільної молитви, перебування і духовного спілкування.

Дмитро Сенейко